

Céad Litir Naomh Pól chuig

TIOMÓID

1 Mise Pól, aspal Chríost Íosa ar ordú ó Dhia ár slánaitheoir agus ó Chríost Íosa ár ndóchas. ²Guím grásta agus trócaire agus síocháin ó Dhia an tAthair agus ónár dTiarna Íosa Críost ar Thiomóid mo mhac dÍlis sa chreideamh.

Seachain an Teagasc Bréige

³Faoi mar a d'iarr mé ort cheana agus mé ag cur chun bóthair go dtí an Mhacadóin, iarraim arís ort fanacht in Eifeasas go fóill chun a fhógairt ar dhaoine áirithe ann gan bheith ag tabhairt saobhtheagaisc uathu, ⁴ agus gan bheith tugtha d'fhabhalscéalta agus do ghinealaigh gan teorainn, mar gur nithe iad sin a chothaíonn conspóidí in ionad beartas Dé a chur chun cinn, beartas atá bunaithe ar chreideamh. ⁵Níl de chuspóir ag an bhfoláireamh seo ach an grá a mhúscailt a thagann as an gcroí glan, as an gcoinsias maith agus as an gcreideamh gan chluain. ⁶Tá daoine ann a chlaon ó na nithe sin agus a d'iompaigh ar an mbaothchaint; ⁷is áil leo bheith ina saineolaithe ar an dlí ach iad gan aon tuiscint acu ar a mbíonn siad a rá ná ar na tuairimí a mbíonn siad chomh teann ina dtaobh. ⁸Tá a fhios againn gur rud fóna an dlí, an té a bhainfeadh feidhm dhleathach as ⁹ agus a thuirfeadh nach don duine fíréanta a dhéantar dlí ach do choirpigh agus do dhaoine

ainrialta, d'éagraífigh agus do pheacaigh, do mhallaitheoirí agus do lucht an oilc, do lucht fionaiola athar is máthar agus do dhúnmharfóirí, ¹⁰ do lucht drúise agus lucht sodamachta agus lucht fuadaigh, do lucht na mbréag agus na mionn éithigh – dóibh sin uile a dhéanann aon ní eile bunoscionn le teagasc folláin ¹¹ atá de réir an dea-scéil ghlórmhair úd ón Dia beannaithe a fágadh faoi mo chúramsa.

Buíochas

¹² Gabhaim buíochas lenár dTiarna Íosa Críost a thug mo chumas dom, de bhrí go raibh oiread iontaoibhe aige asam agus gur cheap sé mé i mo sheirbhíseach dó, ¹³ cé go mbínn á mhaslú agus á ghéarleanúint agus ag tabhairt easmailte dó roimhe sin. Ach rinne sé trócaire orm toisc gur le corp aineolais agus díchreidimh a rinne mé amhlaidh.

¹⁴ Tháinig rabharta de ghrásta ár dTiarna chugam agus den chreideamh agus den ghrá atá i gCríost Íosa. ¹⁵ Is barántúil agus is iontaofa go hiomlán an ráiteas é gur tháinig Críost Íosa ar an saol chun peacaigh a shlánú. Táim féin ar an bpeacach is mó orthu, ¹⁶ agus is é fáth a ndearnadh trócaire ormsa, an peacach is mó, chun go dtaispeánfadh Íosa Críost a fhoighne gan teorainn i mo chás-sa ar dtús agus go mbeinn i m'eiseamláir dóibh sin a chreidfeadh ann ar ball agus a bhainfeadh amach an bheatha shíoraí. ¹⁷ Moladh agus glóir do rí na n-aoiseanna, don aon Dia dofheicthe síoraí, trí shaol na saol. Amen.

¹⁸ Táim ag tabhairt an fholáirimh seo duit, a Thiomóid, a mhic, foláireamh atá ag teacht leis an bhfaisnéis a thug na fáithe ort fadó, le hionchas go gcuirfeá an cath go cróga dá réir sin. ¹⁹ Coinnigh an creideamh agus an coinsias glan agat. Mar tá daoine ann a thug cúl

lena gcoinsias agus a chuir a greideamh ó rath.²⁰ Orthusan tá Himinéas agus Alastar, beirt a thug mé suas do Shátan le súil go múiní gan Dia a aithisiú.

Treoir faoin Urnaí

2 Ar an ábhar sin, impím ort sa chéad áit go ndéanfaí urnaithe agus achainíocha agus Ziarratais agus altú ar son an uile dhuine, agus go háirithe ar son ríthe agus an lucht ceannais uile,² le súil go bhféadfaimis ár saol a thabhairt go diaganta cráifeach faoi shuaimhneas agus faoi shíocháin.³ Is maith agus is taitneamhach sin le Dia ár slánaitheoir.⁴ Is áil leis go slánófaí an uile dhuine agus go gcuirfidís eolas ar an bhfírinne.⁵ Mar níl ann ach aon Dia amháin, agus níl ann ach an t-aon idirghabhálaí amháin idir Dia agus an cine daonna, mar atá an duine Críost Íosa⁶ a thug suas é féin in éiric orthu uile; sin í an fhianaise a tugadh ina mhithidí féin;⁷ ní bréag atáim a rá ach an fhírinne lom – ceapadh mise i mo bholscaire agus i m’aspal aige chun an creideamh agus an fhírinne a mhúineadh do na gintlithe.

⁸ Ba mhaith liom, dá bhrí sin, go mbeadh na fir ag guí gach uile áit agus a lámha tógtha acu go hómósach, gan fearg ná aighneas.⁹ Ar an gcuma chéanna ba mhaith liom go ndéanfadh na mná iad féin a chóiriú go modhúil stuama in éadaí slachtmhara, gan trilseáin ná ornáidí óir ná péarlaí ná feisteas mórluaigh,¹⁰ ach iad féin a mhaisiú le dea-oibreacha mar a oireann do mhná a bhfuil meas na cráifeachta acu orthu féin.

¹¹ Fanadh an bhean ina tost, áfach, agus bíodh sí ag foghlaim le barr umhlaíochta.

¹² Ach ní cheadaímse dí aon teagasc a thabhairt ná bheith ina ceann ar an bhfear ach í a

phanacht ina tost. ¹³Mar ba é Ádhamh is túisce a cumadh agus Éabha ina dhiaidh. ¹⁴Agus níorbh é Ádhamh a mealladh; ba í an bhean a mealladh agus a thit i bpeaca. ¹⁵Slánófar í, áfach, trí chlann a iompar, má chloíonn sí go stuama leis an gcreideamh, leis an ngrá agus leis an gcráifeacht.

Cáilíochtaí an Uachtaráin

3 Is barántúil an ráiteas é seo: an té a bhíonn ag tnúth le cúram an uachtaráin is uasal an obair a shantaíonn sé. ²Dá chionn sin ní mór don uachtarán a bheith gan cháim agus gan bheith pósta ach aon uair amháin; a bheith measartha, stuama, staidéartha, a bheith fial fáilteach agus in ann chun múinte; ³gan bheith tugtha don ól ná don achrann ach é a bheith séimh síochánta agus gan dúil aige san airgead. ⁴Caithfidh sé bheith ina cheann maith ar a theaghlach féin agus a chlann a bheith umhal ómósach i ngach slí dó. ⁵Mura bhfuil duine in ann a theaghlach féin a stiúradh, conas a dhéanfaidh sé Eaglais Dé a riaradh? ⁶Caithfidh sé gan bheith ina nuachreidmheach le heagla go dtiocfadh éirí in airde air agus go ndaorfaí é dála an diabhair féin. ⁷Ní mór freisin dea-theist a bheith air ag an muintir lasmuigh le heagla go dtabharfaí tarcaisne dó agus go mbuailfeadh an diabhal bob air.

Na Déagánaigh

⁸Na déagánaigh mar an gcéanna, ní mór dóibh bheith ina ndaoine creidiúnacha agus gan bheith ina dteanga liom leat ná tugtha don ól, gan súil go suarach ar an mbreis acu ⁹ach iad ag caomhnadh rúndiamhair an chreidimh le coinsias glan. ¹⁰Ní mór iad a thástáil

ar dtús agus gan ligean dóibh feidhmiú mar dhéagánaigh mura mbíonn siad gan locht.

¹¹Ba chóir na mná a bheith creidiúnach mar an gcéanna agus gan a bheith cúlchainteach ach iad stuama agus iontaofa ar gach slí. ¹²Caithfidh na déagánaigh gan a bheith pósta ach aon uair amháin agus iad a bheith ina gceann maith ar a gclann agus ar a dteaghlach féin. ¹³Na déagánaigh a chruthaíonn go maith, gnóthaíonn siad ardchéim dóibh féin agus bíonn údarás mór lena gcaint faoin gcreideamh atá againn i gCríost Íosa.

Rúndiamhair an Chreidimh

¹⁴Cé go bhfuilim ag súil le teacht ar cuairt chugat sul i bhfad, táim á scríobh seo chugat ¹⁵i dtreo, má chuirtear moill féin orm, go mbeidh a fhios agat conas is cóir duit tú féin a iompar i dteaghlach Dé, is é sin le rá, in Eaglais Dé bheo – an Eaglais atá ina cranntaca agus ina bunsraith don fhírinne . ¹⁶Agus gan aon agó, is mór í rúndiamhair ár gcreidimh:

An té a thaispeáin é féin dúinn i gcolainn dhaonna,
sheas an Spiorad a cheart dó,
chonacthas é do na haingil,
fógraíodh é do na ciníocha,
chreid an saol mór ann
agus tógadh in airde i nglóir é.

Tréigean an Chreidimh

4 Deir an Spiorad go dearfa go dtréigfidh daoine áirithe an creideamh sna haimsirí deiridh mar go dtabharfaidh siad aird ar na spioraid bhréagacha agus ar an teagasc a thagann ó na deamhain. ² Meallfar iad le cur i gcéill lucht éithigh, daoine a bhfuil a gcoinsias mar a bheadh sé brandálta leis an iarann dearg. ³ Coisceann siad daoine ar phósadh agus ar bhianna áirithe a ithe, cé gur chruthaigh Dia na bianna sin don mhuintir a chreideann ann agus a chuir eolas ar an bhfírinne chun go gcaithfidís iad go buíoch. ⁴ Mar is maith gach ní dar chruthaigh Dia agus ní ceart diúltú do rud ar bith má ghlactar leis go buíoch ⁵ mar go ndéanann briathar Dé agus an urnaí rud naofa de.

An Seirbhíseach DÍlis

⁶ Má chuireann tú na teoracha sin os comhair na mbráithre, beidh tú i do sheirbhíseach fóna ag Íosa Críost, mar go mbeidh tú do do chothú ar bhriathra an chreidimh agus an teagaisc fholláin atá leanta agat. ⁷ Ach seachain finscéalta baotha úd na gcailleach. Aclaigh tú féin chun saol cráifeach a thabhairt. ⁸ Is beag an tairbhe an aclaíocht choirp, ach is mór go deo an tairbhe an chráifeacht, mar go bhfuil tuar na beatha inti abhus agus thall. ⁹ Is barántúil agus is iontaofa go hiomlán an ráiteas é sin. ¹⁰ Mar is é fáth a bhfuilimid ag obair agus ag coimhlint, de bhrí go bhfuil ár ndóchas againn as Dia beo, an té atá ina shlánaitheoir ar chách uile agus go háirithe ar an muintir a bhfuil an creideamh acu. ¹¹ Lean ort ag fógairt agus ag teagasc na nithe sin.

¹²Ná lig d’aoinne tú a dhíspeagadh mar gheall ar d’óige ach bí i d’eiseamláir do na creidmhigh ar chaint agus ar iompar, ar ghrá agus ar chreideamh agus ar naofacht.

¹³Tabhair aire don léitheoireacht phoiblí, don tseanmóireacht agus don teagasc go dtí go dtiocfaidh mé. ¹⁴Ná déan faillí sa tíolacadh atá agat, an tíolacadh a bronnadh ort nuair a labhair na fáithe leat agus nuair a leag na seanóirí a lámha ort. ¹⁵Caith do dhúthracht leis na nithe sin agus bí ag gabháil dóibh chun go mba léir do chách an dul chun cinn atá á dhéanamh agat. ¹⁶Tabhair aire duit féin agus do do theagasc. Lean den obair, mar má dhéanann tú amhlaidh, sábháilfidh tú thú féin agus do lucht éisteachta.

Dualgais i leith Daoine Áirithe

5 Ná tabhair casaoid do sheandúine ach déan tathant air mar a dhéanfá ar d’athair. Déan le fir óga mar a dhéanfá le do dheartháireacha. ²Bí le seanmhná mar bheifeá le do mháthair agus le mná óga mar bheifeá le do dheirfiúracha, go geannmaí i gcónaí. ³Tabhair ómós do bhaintreacha atá ina mbaintreacha dáiríre. ⁴Ach má tá clann nó clann chlainne ag baintreach, tuigidís sin gurb é céad dualgas atá orthu cuidiú lena dteaghlach féin agus cúiteamh a dhéanamh lena dtuismitheoirí, mar gurb áil le Dia é sin. ⁵An bhean atá ina fíorbhaintreach agus atá fágtha ina haonar sa saol, bíonn a muinín aici i nDia agus leanann sí ag guí agus ag urnaí de lá agus d’óiche. ⁶Ach an bhaintreach atá aerach, tá sí marbh cheana féin d’ainneoin í bheith beo. ⁷Tabhair an foláireamh seo don phobal d’fhonn nach mbeadh locht le fáil orthu: ⁸an duine nach ndéanann aon chúram dá

mhuintir agus do lucht a theaghlaiigh féin go háirithe, tá an creideamh séanta aige agus is measa é ná an díchreidmheach.

⁹Ná cláraítear aon bhaintreach nach mbíonn an seasca bliain slán aici. Caithfidh sí gan a bheith pósta ach aon uair amháin ¹⁰agus teist na ndea-oibreacha a bheith uirthi, is é sin le rá, gur thóg sí clann, go raibh sí go fial fáilteach le strainséirí, gur nigh sí cosa na naomh, gur fhóir sí ar lucht na hainnise agus go raibh sí tugtha do gach cineál dea-oibreacha.

¹¹Coinnigh amach na baintreacha óga, mar nuair a chlaonann an teaspach ó Chríost iad, tagann fonn pósta orthu ¹²agus bíonn sé le casadh ansin leo go ndeachaigh siad siar ar a gcéad fhocal. ¹³San am céanna tosaíonn siad ag gabháil timpeall díomhain ó theach go teach, agus ní díomhain amháin a bhíonn siad ach iad ag suainseán agus ag gobaireacht agus ag caint ar nithe nach cuí. ¹⁴B’fhearr liom dá bhrí sin go bpósfadh na baintreacha óga agus go dtógfaidís clann agus go mbeidís i mbun tí agus gan aon deis a gcáinte a thabhairt don namhaid. ¹⁵Tá cuid acu tar éis claonadh le Sátan cheana féin.

¹⁶Aon chreidmheach mná a bhfuil daoine muintire léi ina mbaintreacha, tugadh sí féin aire dóibh agus gan iad a bheith ina n-ualach ar an eaglais chun go bhféadfadh an eaglais teacht i gcabhair ar na fíorbhaintreacha.

¹⁷Na seanóirí a chruthaíonn go maith mar uachtaráin, tá a dhá oiread onóra ag dul dóibh, agus iad siúd go háirithe a chaitheann a ndúthracht leis an tseanmóireacht agus leis an teagasc, ¹⁸mar go ndeir an scríoptúr: “Ná cuir pusachán ar an damh agus é ag satailt an arbhair” agus “is fiú an fear oibre a thuarastal”.

¹⁹Nuair a chuirtear coir i leith seanóra, ná géillse dó ach amháin ar fhocal a dó nó a thrí d'fhinnéithe. ²⁰Déan lucht an mhí-iompair a cheartú go poiblí, áfach, d'fhonn an chuid eile acu a scanrú. ²¹I bhfianaise Dé agus Íosa Críost agus i bhfianaise na n-aingeal atá tofa aige cuirim de gheasa ort na rialacha sin a choinneáil gan leathchuma, gan camadh gan claonadh. ²²Ná bíodh aon deabhadh ort ag leagan lámh ar dhuine ar bith agus ná bí páirteach i bpeacaí daoine eile. Coinnigh tú féin saor ó locht. ²³Ná hól uisce leis féin a thuilleadh ach tóg braon fíona ar mhaithe leis an ngoile agus leis na taomanna tinnis a thagann ort chomh minic sin.

²⁴Bíonn daoine ann a mbíonn a bpeacaí glan le feiceáil ag dul rompu chun na cúirte; ach is tar éis an fhiosraithe a thagann peacaí daoine eile chun solais. ²⁵Bíonn na dea-ghníomhartha glan le feiceáil ar an gcuma chéanna; agus iad siúd nach mbíonn, ní féidir iad a cheilt go deo.

6Iad sin atá faoi chuing na daoirse, tuigidís ina n-aighe go bhfuil gach ómós ag dul dá máistrí le heagla go gcaithfí dímheas ar ainm Dé agus ar an teagasc. ²Sclábhaithe a bhfuil creidmhigh mar mháistrí acu, ná bíodh aon drochmheas acu orthu i dtaobh gur bráithre dóibh iad; ní hea ach déanaidís a ndualgas níos díograisí fós toisc gur creidmhigh agus lucht páirte na daoine a bhainfidh leas as a saothar.

Múinteoirí

Déan na nithe sin a theagasc agus a fhógairt. ³Duine ar bith a thugann a mhalairt de theagasc agus nach réitíonn le briathra fóna ár dTiarna Íosa Críost, leis an teagasc atá de

réir na cráifeachta, ⁴is ag borradh le bród atá sé agus gan aon tuiscint aige ach cíocras air chun aighnis agus conspóide, nithe nach dtagann dá mbarr ach éad agus achrann, achasáin agus drochamhras ⁵agus an iomarbhá úd a bhíonn ag daoine a bhfuil a n-intinn ag meathlú agus an fhírinne cailte acu. Is dóigh leo gurb údar saibhris an chráifeacht. ⁶Is mór an t-údar saibhris í an chráifeacht go deimhin, an té a bhíonn sásta lena chuid. ⁷Mar níor thugamar aon ní isteach sa saol ná ní féidir dúinn aon ní a thógáil as. ⁸Dá réir sin má bhíonn bia agus éadach againn, beimid sásta. ⁹Iad sin a mbíonn dúil sa saibhreas acu titeann siad i gcathú agus gabhtar sa líon iad ag na hainmhianta iomadúla baotha díobhálacha úd a tharraingíonn daoine ar bhealach a millte agus a mbascaithe. ¹⁰Dúil san airgead is bun do gach olc, agus le barr dúile ann tá daoine áirithe imithe ar fán ón gcreideamh agus is iomaí arraing atá curtha trína gcroí féin acu.

An Saighdiúir Cróga

¹¹Ach ós óglach Dé tusa, seachain na nithe sin. Bíodh tóir agat ar an bhfíréantacht, ar an gcráifeacht, ar an gcreideamh, ar an ngrá, ar an bhfoighne agus ar an láchas. ¹²Fear cath an chreidimh go calma agus bain amach an bheatha shíoraí, mar is chun na beatha sin a fuair tú an glaoch nuair a rinne tú an dea-admháil chreidimh i láthair mórán finnéithe. ¹³I láthair Dé a thugann beatha don uile ní, agus i láthair Chríost Íosa a rinne a dhea-admháil féin chreidimh os comhair Phoirt Pióláit, achtaím ort, ¹⁴an aithne seo a choimeád gan cháim gan locht go dtí taibhsiú ár dTiarna Íosa Críost. ¹⁵Taispeánfaidh Dia dúinn é ina mhithidí féin:

An Dia beannaithe atá ina aon cheannasaí,
 atá ina rí ar na ríthe
 agus ina thiarna ar na tiarnaí;
¹⁶ an tAon atá buan gan bás,
 agus a chónaíonn sa solas doshroichte.
 Aon duine riamh ní fhaca é
 ná ní féidir dó é a fheiceáil.
 Glóir dó agus cumhacht shíoraí. Amen.

¹⁷ Tabhair foláireamh dóibh siúd a bhfuil flúirse de mhaoín an tsaoil seo acu, gan bheith mórálach astu féin agus gan a muinín a chur i saibhreas díomuan ach i nDia a chuireann gach ní ar fáil dúinn go fial go mbainfimis só as. ¹⁸ Abair leo an mhaith a dhéanamh, bheith saibhir i ndea-oibreacha, bheith fial flaithiúil lena gcuid ¹⁹ agus stór a chur i dtaisce dóibh féin a bheidh ina bhun maith acu san am atá le teacht chun an bheatha úd a shealbhú atá ina beatha dáiríre. ²⁰ A Thiomóid, cumhdaigh an taisce a fágadh i do chúram, agus seachain an chaint bhaoth dhíomhaoín agus ráite bréige an eolais úd nach bhfuil ann ach eolas in ainm, ²¹ mar tá daoine á chraobhscaoileadh agus tá siad claonta ón gcreideamh. Grásta go raibh agaibh.

